

Rijsin-Amersson

I Cänsebata by fanns på sin tid ett original kallat Rijsin-Amersson eller "Lrygg". Hans riktiga namn var annars Anders Persson. Han var stor och grov till växten men symmetrigen ful i ansiktet. Att se på. Det var en hyggelig och beskedlig karl men som man såger däruppe "lite förtig" eller "toseder". Han hade en vältrig aptit och så snart han hörde av något gille i socknen, gick han till gillesgården, hur

långt det än var att gå dit. En tjuvliga ^{husestad} gässa
nå i socknen, och hade sitt tillhåll i den närliggande
Flysbada by (ligger strax intill kyrkobyen) Han
tyckte nu att man kunde ha användning för
Björn-Ammersens väldiga kroppskrafter och
han blev anställd som nattvaktare i byn.
Byamännen hölls honom gemenligt. Han
plögade som nattvaktare gå omkring och
ropa ut klockslagen från det ena stället
till det andra. I sitt sällskap hade han
en hund, som var namnet Junko, och

Det var samerligen synd om den som försökte
sig på att stjåla eller hitta på något rackar-
tyg, om han kom i händerna på Björn-
Amersén. Till hans åligganden hörde också
att vakta kyrkan nattetid. Kommunalföranden
försökte en gång bereda sig tillträde till kyrkan
men blev motad av Björn-Amersén, berättar
vår talesman.

Lunds
Ö. dränge
Ordned
17/11/1930

3498

Na Jonelatt
varas
Per u. Jon Olsson Flyttad
född 1860 i Örkensel

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Ugeräkning

Ugeräkningen tog sin början den 6. april.

Den 13:e ugan går då in.

Värreå sä i 12-13 ugan

Harv " " 12-13 "

Potalis " " 7-9 "

I slutet av 7:e ugan skall allt vara sätt.

Karfor Stuta-
Pellen fick sitt
namn. m. m.

Stuta-Pellen-Pelle. är ett okunnigt som har sin
särskilda historia. Stuta-Pellen (Pelles far alltså) stal
en gång ett par stutar (oxar) och för att de inte
skulle spåra och röja tjuren, krängde han ett
par långstörklar på stutarna.

Samma Stuta-Pelle skjutsade en gång för
länsmanen. Han frågade vad länsmanen kallades:
Svar: Kommissarie. Ja, sa Stuta-Pellen: "Det är lätt
att få se ett ägnare (Det är lätt att få ett ok-
kunnigt)

3498

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Stogväsan.

vid Tjivån i norra delen av Vikens socken
berättas det att man sett en liten fjäcka under
en där befintlig stoa "stenhall" och hon skall
ha suttit och "skämt" (dvs gråtit). (Stogväsan)